

fler, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale **Ændringsforslaget**, som det foreligger fra de ærede Forslagsstillere.

Da Sagen yderligere begjærede Ordet, sluttede Forhandlingen og man gik til Afstemning.

Ændringsforslag af Dreising, Mourier-Petersen, Dirik, Philipsen og Grevenkop-Castenskjold:

„3die Linie forandres „1,200“ til „1,350“.
vedtoges med 33 Stemmer mod 14.

Lovforslaget, der med den vedtagne **Ændring** var saalydende:

Der tillægges forhenværende konstitueret Chef for det 5te Udskrivningsdistrikt Statsraad Johannes Marius Dvift, Ridder af Dannebrog og Dannebrogsmænd, i Pension af Statskassen 1,350 Rd. om Aaret fra den 1ste Jult 1869 at regne.

vedtoges eenstemmig med 41 Stemmer.

Lovforslagets Dvergang til 3die Behandling sattes derpaa under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 47 Stemmer.

Man gik derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af: „Forslag til Lov om Islands forfatningsmæssige Stilling i Riget.“ (Lovforslaget, som vedtaget af Føllethinget, findes i Tillæg C. Spalte 115 ff., dets 3die Behandling i det andet Thing i dets Tidende Spalte 1016—18).

Sagen sattes under Forhandling.

Fischer: Det er kun saare sjeldent, at en Sag af noget mere omfattende Betydning lader sig afgjøre under Hensyn til den paa gjældende Sag alene, til Sagen i og for sig, og jo længere en Sags Historie er, desto flere og mere paastrængende blive ogsaa ofte de Hensyn, som man maa tage for at bestemme

sin Stilling til Sagen. Denne almindelige Betragtning finder, troer jeg, i en ganske særlig Grad Anvendelse paa det Lovforslag, som her foreligger. Islands Stilling overfor Danmark er en Sag, der længe har ligget os alle i høt Grad paa Hjerte, og vi have med Beslagelse maattet see, at denne Sag efterhaanden er bleven halet ud lige fra Grundlovens Dage og indtil nu, uden at det er lykkedes at bringe en tilfredsstillende Afgjørelse tilveie. Der vil derfor være Hensyn at tage under Behandlingen af den nærværende Sag, som strække sig ud over selve Sagen, ud over selve det Lovforslag derom, som nu foreligger. Jeg vil tillade mig at minde de ærede Medlemmer om, hvad der er foregaaet under det længe Tidsrum, hvort Sagen har staaet hen til Afgjørelse ved Forhandlingen mellem Regjeringen og Islands Althing, uden at jeg dog nærmere skal gaae ind derpaa. Jeg skal indskrænke mig til i Korthed at minde om, at vi nu paa tredje Aar have denne Sag foreliggende til Behandling her, og det saaledes, at den igjen har foreligget Althinget til fornyet Overveielse i detses sidste Samling. Dersom vi nu saae hen til Sagen alene, da vilde vistnok, affeet fra de statsretlige Spørgsmaal, der i Dieblifket spille en underordnet Rolle, efterat man tør antage ved den tidligere Behandling her at være kommen til et Resultat i saa Henseende, det, som man maatte sætte sig som Maal, være at bringe Sagen til Ende i god Samklang med Althinget og derhos paa en saadan Maade, at det statsretlige Forhold mellem Danmark og Island fastsattes samtidig med, at Island fik den Andeel i Grundlovens Friheder og Rettigheder, som det paa den grundlovgivende Rigsforsamling var Mening at give det. Man maatte da endvidere, troer jeg, stille sig som Formaal at yde Island for et vist begrændset Tidsrum et Tilskud, hvorved det blev sat istand til at hæve sig ud over den Tilstand, i hvilken det efterhaanden er sunket ned, en Tilstand, der jo i pecuniær Henseende er i høieste Grad mislig. — Saaledes har Sagen ogsaa været stillet fra Begyndelsen af; den har været indledet paa denne Maade. Men hvad der bevæger mig til med megen